

Vaig conèixer l'Albert en la meua etapa d'estudiant de 3r curs, en l'ETSEIB, en l'assignatura d'"Estadística". Llavors, els que cursàvem la carrera provenint de "Pèrit Industrial", teníem les classes en un curs especial, de 18:00 a 22:00h del vespre. Des d'aquell curs acadèmic 1969-1970 ja han passat molts anys, 35, però el record que en guardo com a professor no s'ha esborrat mai. Amable, claredat d'exposició, dedicació al límit (recordo la quantitat de classes extres, els dissabte pel matí, sense que per a ell significués cap increment econòmic, i només per a donar-nos un plus d'ajut en la comprensió i millor assimilació dels continguts de l'assignatura).

Tinc gravada la seva expressió en el sopar que, amb agraïment i per unanimitat, li vam oferir els alumnes del curs. Ens digué, entre sorpresa i satisfacció personal, que mai li havia succeït quelcom semblant. De segur, però, que n'haurà tingut moltes més de satisfaccions al llarg de la seva activitat docent.

L'altre record que d'ell guardo, és la seva integritat personal, demostrada en la defensa de les seves conviccions, tant socials com polítiques, i que el van conduir a ser agredit físicament per la policia del règim anterior, com ens va quedar palès al mostrar-nos, en l'abans esmentat sopar, les senyals que en el seu cos, quedaven gravades.

Molt més tard, i ja jo com a professor de l'Escola, vam continuar la nostra relació, en part també beneficiada per la proximitat geogràfica dels nostres despatxos. Aquesta es desenvolupà ja a un altre nivell, en general sobre problemes derivats de la nostra professió i, si bé, potser en certs moments no compartíem del tot algunes idees, els trets, però, més significatius que d'ell guardava, seguien allí i així és com el vull recordar.

Joan Bisbal

Professor del Departament de Resistència de Materials i
Estructures Arquitectòniques a l'Enginyeria